

Gramofonová deska

Adam Voneš analyzuje gramofonovou desku. Gramofonová deska není žádný jednoduchý objekt (i když, existuje vůbec nějaký jednoduchý objekt?), který slouží jako pouhý nosič zvukového záznamu. Deska je v podání Adama Voneše spíše sociokulturní fenomén, který vtahuje do hry množství jemných motivů, které dohromady teprve vytvářejí její význam.

Za stěžejní považuji kapitolu, ve které Adam rozkrývá, co nám poslech gramofonové desky dává, co nás k němu v současnosti stále přitahuje. Rozhodně to není totiž technická kvalita. Svou interpretaci opírá o slavný text Waltera Benjamina, a velice vtipně jej reinterpretuje pro potřeby pochopení současného znovuzrození zájmu o gramofonovou desku. Deska, která pro Benjamina představuje symbol reprodukce umění, a tudíž důvod oslabení aury uměleckého díla, pro člověka současnosti představuje paradoxně opak. Dnes, kdy díky pokročilým streamovacím službám typu Spotify, nás dělí od prakticky jakékoli nahrávky několik kliknutí myší, je najednou objekt gramofonové desky oltářem mysteria. Odkazuje totiž ke zvláštnímu způsobu poslechu, svou nepraktičností a pomalostí vytváří rituál, nutí nás poslouchat jinak, než je v naší době zvykem.

Vonešova práce by svým zaměřením patřila spíše do oboru kulturní antropologie, není rozhodně typickou diplomní prací posluchače katedry zvukové tvorby, jsem však přesvědčen, že v korpu našich diplomních prací má své místo. Voneš vtipně analyzuje fenomén gramofonové desky z mnoha stran, a vlastně nás nutí si uvědomit, že produkty naší práce nejsou úzce definované tím, jak jim sami rozumíme, nýbrž že dalece transcendují záběr jedince, že jsou součástí společnosti, diskurzu. Každý umělec, zvukaře nevyjímaje, by si měl alespoň rámcově uvědomovat, že jeho médium značně překračuje pragmatický rámeček každodennosti.

Teoretickou diplomní práci Adama Voneše považuji za zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku B.

V Praze 24.9. 2018

Jakub Kudláč